

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Απ' ταις γυναϊκές σου, "Ομηρε, δὲν λησμονῶ καμμά,
ἀπὸ τῆ θεογέννητη τοῦ Μενελάου Ἑλένη
ὡς τὴν καλὴ νοικοκυρὰ τῆ Ναυσικάα, ποῦ πλένει
τὰ κεντημένα της προικιά 'ς τὴν ἀκροποταμίᾳ.

Μέσ' 'ς τοὺς καιροὺς ἀπέμεινεν ἡ μνήμη των πιστή,
γιατὶ ὅλαις ταις ἐγέννησεν ἡ δύναμις σου ἡ ἴδια·
καὶ σκλάβαις καὶ βασιλίσσαις, ὅλαις φθοροῦν στολιδία
τοὺς διαμαντένιους στίχους σου, τυφλὲ τραγουδιστή.

Μ' ἂν ὅλαις εἶνε 'ξακουσταῖς, κ' ἡ κάθε μιὰ τρανή,
ἡ Πηνελόπη μοναχά, 'ς τὸν ἀργαλειὸ σκυμμένη
ἄγρυπνη ὑφαίνει ὀλημερίς, κι' ὀλονυκτικὸς ξεφαίνει
τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τιμῆς 'ς τὸ ἀτέλειωτο πανί.

Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ 'ς τὴ δόξα τους ταις ἄλλαις παραιτῶ
κι' ἀπ' ὅλαις ποῦ ἐτραγούδησε ἡ ἀθάνατή σου λύρα
τὴν Πηνελόπη μοναχὴ μέσ' 'ς τὴν καρδιά μου ἐπῆρα
καὶ πάντοτε μὴν ὅμοια της γιὰ ταῖρί μου ζητῶ.

(Ἐν Παρισίαις, 1890)

ΙΩ. ΠΟΛΕΜΗΣ

* ΣΗΜ.—Τὸ ἄνωτέρω χαριστάτον ποιημάτιον ἀπισπάσθη ἐκ τῶν Ἑρεπίων, λυρικῆς συλλογῆς βραβεύσεως, ὡς γνωστὸν, ἐν τῷ Φιλαδελφείῳ ποιητικῷ διαγωνίῳ τοῦ 1890.